

اتحادیه ها و شوراهای

... شوراهای از جمله ذینفع ترین تشکل های کارگری در کنترل و ملی کردن صنایع هستند. شوراهای توده های کارگران را که در مجتمع های بزرگ کار می کنند، یعنی در واحدهای سرمایه داری ای که نشانگر مرحله گذار بین مالکیت خصوصی و کمونیزم اند، سازماندهی می کنند. شوراهای تشکیل شده در چنین واحدهایی هستند که بیش از همه ضرورت برش تاریخی بسوی انتقال ریشه ای اقتصادی را حس می کنند. از نظر مارکسیزم شوراهای کارخانه سازماندهی جدید اقتصادی ای هستند که بر جناحین سازمان قدیمی اقتصادی بورژوایی فشار وارد می آورند، و طی موجودیت و تکامل شان ساختار قدیمی اقتصادی را خورد می کنند.

مساله شوراهای در وضعیت کنونی برای حزب، نه تنها از این نظر که آنها شکل جدید سازماندهی صنعت هستند، جالب است، بلکه از این جهت نیز که شوراهای چون ابزار سازماندهی توده های وسیع پرولتاریا، راسا ایجاد کننده مکانیزمی است قادر است قشر رهبری جدیدی از میان صفوف پرولتاریا بوجود آورد و پرسنل جدیدی را برای مدیریت اقتصادی تربیت کند، حائز اهمیت است. شوراهای به خاطر اینکه بسان یک مکانیزم دست چین کننده عمل میکنند، به ویژه از طرف بوروکرات های قدیمی اتحادیه ها مورد تفرند. در هر کجایی که شوراهای شکل گرفته اند در ایتالیا، در روسیه، در انگلستان، در امریکا - پدیده یکسانی روی داده است: در شوراهای، طبقه کارگر همواره افراد انقلابی را عمدتاً برای رهبری بر می گزیند، و از نمایندگان حزب کمونیست و مواضع آنان پشتیبانی می کند.

در حالیکه در نهادهای قدیمی اتحادیه ها مواضع و نمایندگان رفرمیست تسلط دارند. در اکتبر ۱۹۱۷ در روسیه، کنفدراسیون سراسری کار در دست منشویک ها بود، و مرکزیت کمیته اجرایی شوراهای کارخانه را بلشویک ها در دست داشتند، مبنای عمل

توده های مردم روسیه سازماندهی شوراهای بود، و به همین خاطر نیز توده ها از شعار بلشویک ها حمایت کردند.

شوراهای کارخانه می بایست با اتحادیه های کارگری ادغام شوند، اما موعد این ادغام نمی تواند از پیش تعیین شود. مطابق تز کنگره مسکو (کمینترن) این ادغام باید به طور طبیعی و خود انگیزه انجام گیرد، و اتحادیه ها موظفند خود را شدیداً به شوراهای متکی کنند و همچون ابزاری برای تمرکز یافتن آنان در آیند. بدین سان نوع جدیدی از اتحادیه ها بوجود خواهد آمد، که مشخصه دوران دیکتاتوری پرولتاریاست و قادر است وظایفی را که مطابق نیازهای دولت کارگری به وی محول شده است، به انجام رساند. در روسیه این ادغام اتحادیه ها و شوراهای کارخانه ۶ ماه پس از انقلاب اکتبر انجام یافت. امروز، سه سال بعد از تاسیس دولت کارگری، بحث جدیدی در مورد اینکه آیا زمانش فرا رسیده است که به منظور جلوگیری از شکل های جدیدی سندیکالیزم و مبارزه با رسوبات جدید بوروکراتیکی که در سه سال اخیر در حال شکل گیری بوده است، بار دیگر توجه بیشتری به شوراهای معطوف شود.

۵ مارس ۱۹۲۱

ترجمه: بهمن جهان دوست

اولین بار در دفترهای کارگری سوسیالیستی، شماره ۹، فروردین ۱۳۷۱ به چاپ رسیده است

بازنویس: روبرت هاکوپیان، آبان ۱۳۸۲.

آدرس اینترنتی کتابخانه: <http://www.javaan.net/nashr.htm>

آدرس پستی: BM Kargar, London WC1N ۳XX, UK

ایمیل: yasharazari@netscape.net

مسئول نشر کارگری سوسیالیستی: یاشار آذری